

М О Т И В И към Присъда № 3/20.01.2021 година, постановена по НОХД № 9/2021г. по описа на РС-Елхово:

Наказателното от общ характер производство е образувано против А.А. /А.А./, гражданин на Република Турция, по обвинение в извършване на престъпление по чл.343б ал.1 от НК, за това, че на 24.11.2020 г., около 23:00 часа на път I - 7, км. 321, в района на ГКПП Лесово, на трасе вход за товарни ППС в Р България, управлявал моторно превозно средство - влекач, марка „Рено“ с рег. № *** с прикачено полуремарке с рег. № *** с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, а именно: - 1,48 на хиляда, установена по надлежащия ред с техническо средство - Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198.

Съдът е дал ход на делото при условията и по реда на задочното производство - в отсъствието на подсъдимия, призован по реда на чл.180 ал.3 от НПК чрез служебния му защитник /по изрично искане, заявено от подсъдимия в хода на ДП при разпита му като обвиняемо лице/ и с участието на служебния му защитник, назначен от фазата на БП – адв.С.К. от АК-Ямбол, като е приел, че са налице предвидените в закона предпоставки за разглеждане на делото по този ред.

В съдебно заседание участващият по делото прокурор при РП-Ямбол-ТО-Елхово, С.С., поддържа повдигнатото против подсъдимия А.А. обвинение по чл.343б ал.1 от НК, като излага доводите си, поради които счита, че с деянието си подсъдимият е осъществил от обективна и субективна страна престъпния състав на така вмененото му от РП-Ямбол престъпление. Представителят на обвинението излага доводи, поради които счита, че инкриминираното деяние и авторството му, е напълно и безспорно доказано от събраните по делото доказателства. Поради тези си съображения прокурорът предлага подс.А.А. да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение като предлага да му бъде определено наказание лишаване от свобода за срок от шест месеца, което да бъде отложено от изтърпяване за изпитателен срок от 3 години, както и кумулативно предвиденото наказание глоба в размер на 100 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от една година.

Защитникът на подсъдимия, адв.К. в пледоарията си по делото излага доводи, че от събраните по делото доказателства не е установено по безспорен и категоричен начин, че подзащитният му, е извършил от обективна и субективна страна вмененото му престъпление по чл.343б ал.1 от НК. Обосновавайки се с аргумент, че субект на престъплението по чл.343б ал.1 от НК може да бъде само водач на МПС, се възвеждат съображения, че събраните както в БП доказателства, така и тези в съдебното производство, не установяват по безспорен и несъмнен начин, че подсъдимият е осъществил изпълнителното деяние – управление на процесния товарен автомобил. Навяват се и доводи, че подсъдимият е тестван с техническо средство в един по-късен момент - два часа след като той е бил отклонен от основното трасе, през което време, както твърди самият А.А. в обясненията си, е употребил действително алкохол в кабината, което се потвърди според адв.К. от свидетеля С., който заяви в показанията си, че водачът А. се е бил заключил в кабината преди пристигане на автоконтрольора. Позовавайки се на показанията на разпитаните в хода на съдебното следствие трима свидетели, за които се установи, че не владеят турски език, адв.К. акцентира на липсата на назначен на подсъдимия преводач още от фазата на съставянето на АУАН и издаването на талон за медицинско изследване, както и при последващото отвеждане в болницата за вземане на кръвна проба. Преводач защитата сочи, че е бил назначен едва в 6.30 часа сутринта, след като А.А. е бил вече задържан. Или до този момент защитата твърди, че подсъдимият не е разбирал какво се иска от него и какви действия и мерки се предприемат спрямо него. В пледоарията си адв.К. акцентира и на това, че управляването от подсъдимия ППС е било неправомерно спрямо, като на ГКПП

са му искани за проверка документи, каквито той в момента не е могъл да намери, което се потвърждава от показанията на св.Н.Х., непредставянето на които е възпрепятствало влизането на товарния автомобил на територията на Р България. Защитата твърди, че за набавянето на тези документи на подсъдимия му е бил необходим около един ден, поради което е счел, че след като тов.му автомобил е бил отклонен и е следвало да престои доста часове на границата, може да употреби алкохол, като се сочи, че в обясненията си А.А. е признал това обстоятелство, но категорично се заявява, че употребата на алкохол е била в периода след като ППС е било отклонено и паркирано встрани от колоната на преминаващите през ГКПП тов.автомобили и преди тестването му с техническо средство от посетилия местопроизшествието автоконтрольор. Според адв.К. са налице съществени противоречия между показанията на свидетелите С. и Х. досежно обстоятелството кой е сигнализирил органите на полицията и е поискал съдействие от дежурен автоконтрольор, както и между показанията на свидетелите С. и К, за това кой е осъществявал превод от български език на турски и обратно. Защитата акцентира и на това, че с показанията си свидетелите Д.С. и Н.Х. оборват и соченото в обстоятелствената част на обв.акт, че тов.автомобил, управляван от подсъдимия, е бил спрян на инкриминираната дата и време за проверка от тези двама свидетели. Предвид на тези си съображения и аргументи, адв.К. прави искане за постановяване на оправдателна присъда като подсъдимият бъде признат за невиновен и оправдан по предявеното и поддържано от РП-Ямбол-ТО-Елхово обвинение **по чл.343б ал.1 от НК**. Алтернативно, в случай, че съда прецени, че подзащитния му е извършил виновно вмененото му престъпление, защитата прави искане за налагане на наказание в минимално предвидения от закона размер.

Съдът, след като обсъди поотделно и в съвкупност събраните и проверени в хода на съдебното следствие гласни и писмени доказателства и като съобрази закона, прие за установена следната **фактическа обстановка**:

Въз основа на снетата по делото самоличност се установи, че подсъдимият **А.А. /А.А./**, е роден на ***** г. в гр.***, обл.Сакария, Р *****с постоянен адрес: гр.***, Р *****притежаващ паспорт № ***.

На 24.11.2020г. подсъдимият, упражняващ към този момент трудова дейност като професионален шофьор, е извършвал международен превоз на товари с моторно превозно средство – товарна композиция, включваща влекач марка „Рено” с рег. № *** и прикачено полуремарке с рег. № *** в посока от Р Турция към Р България. На същата дата около 22.30 часа управляваното от подсъдимия МПС е влязло на територията на страната ни през ГКПП – Лесово, като на трасе „Вход товарни ППС“ А. е спрял тов.автомобил на първия пункт „Граничен паспортен контрол“ /“ГПК“/ за извършване на необходимата проверка на документите му за влизане на територията на страната ни.

На същата дата – 24.11.2020г. свидетелите Д. Д. С. и Н. Я. Х., и двамата гранични полицаи на ГКПП-Лесово, първият изпълняващ длъжността „Командир на отделение“, били назначени по график нощна смяна за времето от 20.00 часа на 24.11.2020г. до 08.00 часа на 25.11.2020г. Св.Н.Х. по време на тази си смяна изпълнявал служебните си задължения на трасе „Вход товарни ППС“ гише „Граничен паспортен контрол“ в посока към Р България, което съгласно създадената инфраструктура и организация на ГКПП”Лесово”, се намира в зоната преди пристъпване на митническия контрол - МП”Лесово“. Около 22.30 часа придвижващата се във формиралата се колона товарна композиция, управлявана от подсъдимия А.А. спряла на гише „ГПК“. Св.Х. изискал от водача А. на турски език да му представи следните документи – паспорт и виза, талоните на влекача и ремаркетото и

зелените карти на тов.композиция. Подсъдимият е представил на свидетеля поисканите му документи с изключение на зелените карти. За тях е подал на гр.полицай папка с документи, която св.Х. му е върнал като е изискал да му представи конкретно исканите зелени карти. Поради това, че проверяваният водач се е забавил твърде много при търсенето в папката на исканите от проверяващия зелени карти и по този начин забавял изчакващите в колоната след него тов.автомобили, св.Х. разпоредил на турски език на подс.А. да продължи напред към МПС, да паркира автомобила си и да се върне, за да представи документите. При комуникацията с подсъдимия на св.Х. му се сторило, че същият е „леко неадекватен“, но свидетелят към този момент го е отдал на умората, тъй като този ден колоната от чакащи за влизане в Р България тов.автомобили е била много дълга. В това време на гишето при св.Х. се приближил пешком друг водач на тов.автомобил, който му представил документите си за проверка, а подсъдимият с автомобила си се придвижил напред към МПС „Лесово“. Там спрял управляваното МПС и след като взел папката с документи понечил да излезе от кабината на автомобила, като при слизането си паднал на земята. Това било възприето от митническата служителка на МПС „Лесово“, която веднага информирала св.Х.. Последният отишъл до Митническия пункт и след като приближил до подсъдимия и се уверил, че същият лъха на алкохол, се обадил на св.Д.С. и му съобщил, че има водач на пътен състав, за който има съмнение, че е в нетрезво състояние. В изпълнение на разпореденото от Командира на отделение, св.Х. след като взел документите на подсъдимия, му разпоредил да изтегли автомобила си от колоната, като го отбие встрани. Св.Х. се върнал на пункта „ГПК“, където продължил да изпълнява задълженията си.

Междувременно в изпълнение на разпореденото му отбиване от колоната тов.автомобили на трасе „Вход тов.ППС“, подс.А. без да се огледа назад, е предприел извършването на маневри на заден ход, вследствие на което е предизвикал ПТП, удряйки лявото странично огледало и предницата на паркиран зад неговото МПС, друг тов.автомобил с унгарска регистрация, който също бил отклонен от колоната преминаващи тов.автомобили.

Научавайки и за допуснатото ПТП, около 23.00 часа св.С. сигнализирал на ОД при РУ-Елхово и поискал съдействие от органите на КАТ при РУ - Елхово, след което свидетелят отишъл на мястото на настъпилото вече ПТП. Там свидетеля заварил колеги гранични полицаи и митнически служители, както и водачите на двете МПС-та, участници в ПТП, които били отвън тов.си автомобили. Посредством друг водач на тов.автомобил, който заявил, че знае български и турски език, св.С. предложил на водачите на двете МПС, участници в настъпилото ПТП, да съставят помежду си двустранен протокол, на което водачът на автомобила с унгарска регистрация не се е съгласил. Поради това се е наложило да бъде изчакано на място пристигането на полицейски служител –автоконтрольор.

На същата дата – 24.11.2020г., разпитаният по делото като свидетел П. Ж. К. /на длъжност „мл.автоконтрольор“ при РУ-Елхово/ бил дежурен на разположение по линия на пътен контрол, когато около 23.00 часа е получил обаждане от ОД на РУ-Елхово, който го е уведомил за настъпило ПТП на ГКПП „Лесово“ и му е разпоредил да вземе отношение по случая. Св.К потеглил за местопроизшествието и след 00.00 часа на 25.11.2020г. пристигнал на място. На самото запазено местопроизшествие заварил другите двама свидетели-гранични полицаи Х. и С. и други гранични и митнически служители и двете МПС - участници в ПТП, които били в неработещ режим. По сведения на св.С. и възприетото на

място, св.К констатирал, че ПТП е настъпило между състав от ППС с влекач марка „Рено“ с турски рег.номера, който при движение на заден ход е ударил друг паркиран тов.автомобил марка „Мерцедес“ с унгарски рег.номер. На св.К били предоставени документите на водачите на МПС-та, участници в ПТП, като самите водачи били в автомобилите си. Св.К отишъл и се представил първо на водача на товарната композиция с влекач марка „Рено“, като от предоставения му документ за самоличност е констатирал, че това е подсъдимият А.А., турски гражданин. Посредством осигурения от св.С. преводач от турски на български език и обратно, св.К поискал от подсъдимия да му представи СУ на МПС и документите на управления от него влекач и прикачено полуремарке, на което той заявил, че не носи у себе си СУМПС. Св.К е поканил подсъдимия да приближи служебният полицейски автомобил, за да му бъде извършена проверка за употреба на алкохол с техническо средство. След като подс.А.А. се съгласил доброволно, св.К пристъпил към извършване на проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198. Апаратът е отчетел и фиксирал наличие на алкохол в кръвта 1,48 на хиляда в издишвания от подсъдимия въздух. Св.К показал на подсъдимия отчетената с техническото средство стойност. Поради това на място - при служебният полицейски автомобил, в присъствието на гр.полицай Добромир Методиев и свидетеля Д.С. /свидетели по установяване на нарушението и по съставяне на акта/ и на самия подсъдим, автоконтрольорът – св.К е съставил против подс.А.А. акт за установяване на административно нарушение серия АА №*** от 25.11.2020 година /приложен на л.20 от БП/, за това, че на 24.11.2020г. около 23.00 часа на път I-7 км.321 в района на ГКПП-Лесово, на трасе вход за товарни ППС в Р. България, в посока от Р. Турция управлява състав от ППС - влекач, марка „Рено“ с рег. № *** с прикачено полуремарке с рег. № *** собственост на ***, Р. *****като: 1. управлява след употреба на алкохол с концентрация на алкохол в издишвания въздух 1,48 промила на хиляда, установено с техническо средство - Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198, определящо концентрацията на алкохол в издишвания въздух; 2. Не носи СУМПС; 3. По време на движение започва движение на заден ход, без да наблюдава пътя зад МПС и удря паркирания тов.автомобил „Мерцедес“ с рег.№*** с което допуска ПТП с материални щети – нарушения, квалифицирани съответно по чл.5 ал.3 т.1 от ЗДвП, по чл.100 ал.1 т.1 от ЗДвП и по чл.40 ал.2 пр.1 от ЗДвП.

За възникналото ПТП св.К е съставил Протокол за ПТП №1611671, което обстоятелство е отразено и в съставения АУАН, а пробата за алкохол е под №000063 от 00.29 часа на 25.11.2020г.

Съгласно изискванията на Наредба № 1 от 19 юли 2017 г. за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от водачите на МПС, на подсъдимия е бил издаден от св.К и талон за изследване № ***/25.11.2020г. /л.26 от БП/.

Така съставените документи били преведени от български на турски език от ползвания като преводач шофьор на друг тов.автомобил. След това АУАН бил предявен за подпис на подс. А.А., но същият отказал да го подпише, както и да получи препис от същия, което е удостоверено с подписа на свидетел по отказа – И.П.М. – служител при РУ-Елхово. Подсъдимият е отказал да подпише и получи в 02.00 часа на 25.11.2020г. екземпляр от издадения му талон за изследване, което е удостоверено с подписа на свидетел по отказа – И.П.М. – служител при РУ-Елхово.

Придружен от св.К, подс. А.А. на 25.11.2020г. се явил във ФСМП-гр.Елхово и в 02.50 часа е отказал в присъствието на мед.фелдшер Д.А. да се подложи на медицинско

изследване, отказвайки да му бъде взета кръвна проба, както и е отказал да подпише съставения и приложен в материалите по БП на л.22-25 Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози. В посочените от медицинското лице данни е видно, че подс. А.А. е имал мирис на алкохол, имал е адекватно поведение, ясно съзнание и словесен контакт, а координацията му не е била нарушена, заявил е употребата на алкохол.

На 25.11.2020г. Началникът на РУ-Елхово – Г.В., упълномощен със Заповед №3263-1397/23.06.2017г. на Директора на ОДМВР-Ямбол е издал Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-0261-000138/25.11.2020 година на основание чл.171 т.1 б.”б” от ЗДвП, с която на подс. А.А. по адм.ред, временно е отнето свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца. Така издадената Заповед за прилагане на ПАМ приложена на л.27 от БП, е приложена в надлежно заверен за вярност с оригинала вид, но липсва отразяване кога е връчена на подс.А.А..

От приложените по БП, на л.28 и л.30 Заповед №8121з-1186/13.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи и списък от 23.09.2020г., представен от ГД“Национална полиция“ при МВР, е видно, че техническото средство - Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198, с което е бил изпробван подсъдимия за алкохол, е проверено на 23.09.2020г. и е годно за срок от 6 месеца, т.е. до 23.03.2021г.

От приложената по БП справка за съдимост, с рег.№797 от 25.11.2020г., издадена от БС при РС-Елхово след направена справка в ЦБС при Министерство на правосъдието, се установи, че подсъдимият А.А. не е осъждан.

Описаната фактическа обстановка се възприе от настоящия съдебен състав въз основа на събраните гласни доказателства – показанията на посочените от обвинението свидетели – П. Ж. К., Д. Д. С. и Н. Я. Х., дадени в хода на съдебното следствие и отчасти от обясненията на подсъдимия А.А., дадени в качеството му на обвиняемо лице в хода на БП пред разследващ орган, приобщени чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1 т.2 от НПК, писмените доказателства, приложени по БП № 428/2020г. по описа на РУ-Елхово и приобщени към доказателствения материал чрез прочитането им по реда на чл.361 вр.с чл.283 от НПК, коментирани по-горе – заверени ксерокопия на – акт за установяване на административно нарушение серия АА №*** от 25.11.2020 година /приложен на л.20 от БП/, талон за изследване №***/25.11.2020г. /л.26 от БП/, Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от 25.11.2020г. /л.22-25 от БП/, Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-0261-000138/25.11.2020 година /л.27 от БП/, Заповед №8121з-1186/13.09.2017г. на Министъра на вътрешните работи /на л.28 от БП/, списък от 23.09.2020г., представен от ГД“Национална полиция“ при МВР /л.30 от БП/, справка за съдимост /л.15 от БП/. Посочените писмени доказателства, приложени по БП № 428/2020г. по описа на РУ-Елхово, приобщени към доказателствената съвкупност по настоящото НОХД, се прецениха за редовни от външна страна, а като кореспондиращи с гласните доказателствени средства по делото и неоспорени от страните, се кредитират от съда.

Съдът изцяло даде вяра на показанията на разпитаните по делото свидетели - П. Ж. К., Д. Д. С. и Н. Я. Х., които са напълно безпротиворечиви и взаимно допълващи се, както и логично структурирани, последователни, с ясна конкретика за фактите, изчерпателни и правдиво звучащи, така също и в пълна корелация помежду си и с писмените доказателствени източници, като не се опровергават по какъвто и да е начин при съотнасянето им едни с други. Свидетелите възпроизвеждат обстоятелства, възприети от

тях лично и непосредствено, същевременно липсват и индиции за тяхната предубеденост или заинтересованост от изхода на делото, поради което не са налице основания за критика на показанията им, като достоверен източник на информация. По своя доказателствен ефект, същите са пряко относими и допринасят за изясняването на фактите от предмета на доказване, свързани с извършването на деянието, времето и мястото на осъществяването му, неговият механизъм и предмета на същото, както и авторството му. Очевидец на отричаното от защитата управление на процесният товарен автомобил и то след употреба на алкохол е свидетелят Н.Х., от чийто показания се установи, че същият е възприел на инкриминираната дата и време – на 24.11.2020г. около 22.30 часа управление на процесното МПС от страна на подсъдимия А.А. в момент, в който същият е спрял товарния автомобил на гише „Граничен контрол“, където свидетелят е изпълнявал служебните си задължения и е подал на св.Х. през прозореца на кабината при работещ двигател на ППС, за проверка изисканите му на турски език документи. Още в този момент на проверяващия документите св.Х., му направило впечатление, че водачът на процесното МПС е леко неадекватен, тъй като вместо да представи изисканите му зелени карти на влекача и полуремаркетото, той е връчил на гр.полицай папка с документи, в които той да търси картите. И макар св.Х. да е отдал породилото се у него първоначално съмнение, на умората на водача от изчакването във формиралата се същия ден дълга колона на тов.автомобили на трасе „Вход тов.ППС“ на ГКПП-Лесово, то възприетото впоследствие както въз основа на съобщеното му от митническия служител от Митническия пункт, падане на подсъдимия на земята при излизането му от кабината на позиционирания от него до МП тов.автомобил, така и пряко възприетото от св.Х. лъхане на алкохол при приближаването му до А.А., са убедили граничния полицай, че подсъдимият е управлявал процесното МПС след употреба на алкохол. Това бил и поводът св.Х. около 23.00 часа да докладва на прекия си ръководител – на св.Д.С., който му разпоредил въпросното МПС да бъде отклонено от трасето на преминаващите граничен и митнически контрол тов.автомобили.

За неадекватното поведение на подсъдимия свидетелства и междувременно предизвиканото от него около 23.00 часа ПТП. Същият в изпълнение на разпореденото му от гр.полицай Н.Х. отбиване от трасето на тов.автомобили, е предприел движение на управляваното от него процесно МПС на заден ход, без да съобрази и възприеме дали пътя зад неговото МПС е свободен и му позволява да извърши безпрепятствено предприетата маневра, като по този начин е ударил паркиран зад него товарен автомобил марка „Мерцедес“ с унгарска регистрация, с което е допуснал ПТП с материални щети.

Допуснатото ПТП и възприетото пряко от свидетеля Д.С., който се е озовал на местопроизшествието непосредствено след настъпването на ПТП, в изпълнение на служебните му задължения „Командир на отделение“, залитане и заваляно говорене от страна на подсъдимия, който е бил извън автомобила си, са били поводът свидетелят да сигнализира и да поиска съдействие чрез ОД при РУ-Елхово от дежурния по линията на Пътен контрол автоконтрольор.

Запазеното от граничните служители местопроизшествие по допуснатото ПТП, позиционирането на двете в неработещ режим МПС-та - участници в ПТП и намиращите се в двата тов.автомобила водачи, са обстоятелствата, които са били възприети пряко от свидетеля Петър К - автоконтрольор, който се е озовал на местопроизшествието след 00.00 часа на 25.11.2020г. във връзка с подадения сигнал чрез ОД на РУ-Елхово и е пристъпил в 00.29 часа на 25.11.2020г. към извършване на проверка за алкохол с техническо средство Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198, което е отчело съдържание на алкохол в издишвания от подс.А. въздух 1,48 промила на хиляда. Показанията на техническото средство не са оспорени от подсъдимия и защитата му, напротив същите са възприети за достоверни, видно както от последвалия отказ на А.А. да се подложи на медицинско

изследване, обективиран в приложения на л.22-25 към БП Протокол за медицинско изследване, така и от направеното в тази насока частично признание на А. в обясненията му, дадени в качеството му на обвиняемо лице в хода на БП, че е консумирал алкохол, макар и същият да е посочил противно на твърденията на св.Х., че тази употреба е осъществил в по-късен момент, а именно – когато е търсил в кабината на автомобила си зелените карти, т.е. непосредствено преди допуснатото впоследствие ПТП.

Съдът даде вяра на възприятията на посочените разпитани по делото трима свидетели – С., Х. и К, изложени в показанията им, които съпоставени едни с други и анализирани в хронологичен ред на случилото се, формират по несъмнен начин извод, че подсъдимият към сочения в обвинителния акт времеви период – около 23.00 часа на 24.11.2020г. като водач на процесния тов.автомобил е осъществил управление на въпросното МПС след употреба на алкохол, което е установено по надлежен ред – с техническо средство. Опитът на подсъдимия и защитата му да установят употребата на алкохол в по-късен момент от сочения в обв.акт и то при липса на осъществено управление от страна на А., е лишен от всякаква логика, а и не се оправдава от недостатъчно правдивите и вътрешно противоречиви обяснения на А.А., който уж отричайки управление след консумация на алкохол до момента на проверката му на пункта „Граничен контрол“, признава, че такова е бил осъществил след като е консумирал в кабината на тов.си автомобил от бутилка уиски „Балантайс“ две чаши уиски, и след това е предприел управление на МПС-то, за да го отбие встрани от трасето, при което на заден ход е предизвикал ПТП като е ударил паркиран зад неговото МПС друг тов.автомобил. В същото време в хода на устните прения сл.защитник на подсъдимия възвежда трета версия, с която цели да оневини подзащитния си, а именно, че същият е консумирал алкохол едва след допуснатото ПТП, когато А.А. е влязъл в кабината на тов.автомобил и се е заключил, за да консумира алкохол и то докато се е изчаквало пристигането на компетентните органи на пътна полиция, което се потвърждава според адв.К. от заявеното от св.С.. Сама по себе си тази версия се явява логично неправдива и изолирана както от приобщените по делото доказателства, така и противоречи и не кореспондира с изложеното от самия А. в дадените от него обяснения в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице и то в присъствието на защитника му, включени в доказателствената съвкупност по предвидения процесуален ред.

Съмнение в защитната версия, навяват и изолираните и голословни твърдения на А.А., съдържащи се в обясненията му, дадени пред разследващия орган, за осъществен спрямо него психически и физически тормоз от страна на неназован поименно и непосочен конкретно граничен полицаи, за който същият е заявил, че преди време му е искал и подкуп. Прави впечатление, че именно в качеството си на обвиняемо лице подсъдимият се е оплакал, че е бил напсуван от граничен полицаи, без да уточнява на какъв език при установеност, че А.А. е турски гражданин и не владее български език, дърпан от кабината, разкъсано е било якето му и му е бил нанесен юмручен удар в лицето, вследствие на което е паднал на земята. Тези действия от страна на граничния полицаи, А. е обяснил като реакция на допуснатото от негова страна ПТП, което звучи лишено от всякаква логика и правдивост, а още повече не се подкрепят от каквито и да е данни по делото.

Релевираното от защитата несъответствие между соченото в обстоятелствената част спиране на управляваното от подсъдимия МПС на инкриминираната дата, време и място от свидетелите С. и Х. и установената в хода на съдебното следствие въз основа на гласните показания на същите свидетели, фактология по спиране на процесния тов.автомобил от самия подсъдим като водач, с цел осъществяване на проверка на документите му при влизането му на територията на Р. България на пункт „ГПК“, е несъществен факт, а още повече не оборва обвинителната теза, според която изпълнителното деяние на вмененото на

подсъдимия престъпление по чл.343б ал.1 от НК - управление на МПС след употреба на алкохол над 1.2 промила, е осъществено около 23.00 часа, когато се установи, че е било възприето от очевидеца - св.Х. след като подс.А. с управляваното от него МПС се е придвижил от пункта "ГПК" към Митническия пункт и преди настъпването на ПТП. Без значение е и фактът, че проверката за употреба на алкохол с техническо средство е осъществена впоследствие и то след час и двадесет и девет минути, след като въз основа на отчетените показания е установено наличието на алкохол в издишвания от подсъдимия въздух над съставомерните 1,2 промила, конкретно 1.48 промила, и същите са били възприети от самия подсъдим, при липса на установеност в интервала от време от около 22.30 часа /началото на проверката от служителите на ГПУ-Елхово/ до 00.29 часа /времето на извършената проверка за употреба на алкохол с техническо средство от мл.автоконтрольор при РУ-Елхово - св.К/, подс.А.А. да е напуснал района на местопроизшествието, респ. в този интервал от време да е консумирал алкохол. Такива твърдения са налични единствено в обясненията на подсъдимия, дадени в хода на БП в качеството му на обвиняемо лице, възприети като негова защитна версия.

Съдът при преценката и анализа на обясненията на подсъдимия А.А., дадени в качеството му на обвиняемо лице в хода на БП пред разследващ орган, приобщени към доказателствената съвкупност по делото чрез прочитането им по реда на чл.279 ал.2 вр.с ал.1 т.2 от НПК, изходи от това, че същите са както доказателствено средство, така и негово основно средство за защита, което той упражнява по свое усмотрение. Както бе посочено, защитната позиция на подсъдимия се базира на оспорване на обективната и субективната съставомерност на деянието, отричайки да е управлявал на инкриминираната дата, време и място процесният тов.автомобил след употреба на алкохол, като се твърди, че такъв е бил консумиран впоследствие, когато тов.автомобил е бил в покой. Съгласно чл.55 ал.1 от НПК обвиняемият има право да дава такива обяснения, каквито намери за нужно, т.е. законодателят го е освободил от задължението да говори истината. Затова достоверността на обясненията му относно фактите от предмета на доказване следва да се оценява в светлината на всички други доказателства и доказателствени средства, възприети от съда непосредствено. В настоящия случай съдът не кредитира обясненията на подсъдимия в частта, относно обстоятелствата, че същият не е управлявал автомобила под въздействието на консумиран преди това алкохол и то към момента, в който се сочи в обв.акт, тъй като противоречат на заявеното от свидетеля Х., който първи е възприел подсъдимия и поведението му го е усъмнило като първоначалното му впечатление, че неадекватното му поведение се дължи на умора, е прераснало впоследствие на убеденост за употреба на алкохол, след като свидетелят пряко е възприел, че водача А. лъжа на алкохол и това е било минути след като с автомобила си се придвижил към следващия Митнически пункт за проверка. В подкрепа на вътрешното си убеждение, че заявеното от подсъдимия в дадените от него обяснения в хода на бързото производство пред разследващ орган, е негова защитна теория, съдът в настоящия си състав изходи от обстоятелството, че изложената от него фактология не кореспондира както се посочи по-горе с възведената от разпитаните по делото трима свидетели, възприели местопроизшествието и същата се явява изолирана и нелогична. Съмнение в достоверността на защитната му тези буди и фактът, че подсъдимият както сам е посочил в обясненията си упражнява дейност като международен шофьор с оглед на заявеното от него, че при предшествваща проверка граничен полицай му е искал подкуп, и като такъв е бил наясно с възприетите правила за безопасност на движението, в частност съзнавал е, че не следва да предприема управление на МПС след употреба на алкохол, както и с необходимостта при извършване на проверка от компетентните полицейски органи по линията на пътен контрол да представи СУ на МПС, което се установи, че той е укривал и е предал много по-късно – в сградата на РУ-Елхово.

Съмнение в достоверността на обясненията на подсъдимия буди и твърдяното от

него обстоятелство, че не му е бил осигурен преводач както на местопроизшествието, така и впоследствие в болницата, което не кореспондира с показанията на свидетелите Х., С. и К. Действително е налице разминаване между показанията на свидетелите К и С. досежно това дали граничен полицаи както твърди К или цивилно лице – шофьор на друг тов.автомобил според св.С., е извършвал на инкриминираната дата, време и място превода, но това несъответствие е несъществено и не рефлектира върху редовността на извършените спрямо А. действия. Св.С. категорично в показанията си заяви, че самият той е осигурил измежду шофьорите на тов.автомобили, находящи се на трасето „Вход тов.ППС“ лице, което да извърши превода от български език на турски и обратно, като и тримата свидетели в показанията си заявиха недвусмислено, че от реакциите на подсъдимия са останали с впечатлението, че същият е разбирал какво го питат и какво му се разяснява. С оглед на това съдът прие за недостоверна тезата на защитата, че подс. А.А. не е управлявал товарна композиция, включваща влекач марка „Рено“ с рег. № *** с прикачено полуремарке с рег. № *** на инкриминираната дата, време и място след употреба на алкохол, като счете, че същата е вид защитна реакция и се дължи на стремежа на подсъдимия да оневини собственото си виновно поведение и да избегне налагане на наказание.

От така приетата за установена фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

От обективна и субективна страна А.А. /А.А./, роден на ***** г. в гр.***, обл.Сакария, Р *****гражданин на Република Турция, паспорт № ***, с постоянен адрес: гр.***, Р *****с адрес за призоваване: гр.***, Р Турция, неосъждан, с деянието си е осъществил престъпния състав на чл.343б ал.1 от НК, тъй като на 24.11.2020 г., около 23:00 часа на път I - 7, км. 321, в района на ГКПП Лесово, на трасе вход за товарни ППС в Р България, управлявал моторно превозно средство - влекач, марка „ Рено“ с рег. № *** с прикачено полуремарке с рег. № *** с концентрация на алкохол в кръвта си над 1,2 на хиляда, а именно: - 1,48 на хиляда, установена по надлежния ред с техническо средство - Алкотест „Дрегер 7510“, с инв. № ARNA-0198.

От обективна страна елементите на състава са налице, както следва: Съгласно чл.303 ал.2 НПК съдът признава подсъдимият за виновен, когато обвинението е доказано по несъмнен начин. Посредством разпоредбата на чл.102 от НПК законодателят е очертал кръга от факти и обстоятелства, които следва да бъдат доказани в процеса, като на първо място е поставено „доказване на извършеното престъпление и участието на подсъдимия в него“, като това доказване следва да бъде извършено по правилата и способите, предвидени в НПК и изведените въз основа на него правни изводи бъдат единствено възможни и да не почиват на предположения. В този контекст, в хода на проведеното съдебно следствие, съдът отчете наличие на две абсолютно противоположни версии относно извършеното престъпление, вменено на подсъдимия А.А. - от една страна това е тезата на обвинението, която съдът възприе за доказана, тъй като по делото са налице както преки, така и косвени доказателствени източници, които в своята съвкупност водят на несъмнен извод за авторството на инкриминираното деяние в лицето на подсъдимия и въз основа на която настоящият съдебен състав възприе гореописаната фактология, установяваща както местопрестъплението, така и начинът и механизмът на извършване на престъпното деяние, осъществяващо признаците на престъплението по чл.343б ал.1 от НК. От друга страна е версията на подсъдимия А.А., който отрича да е управлявал след употреба на алкохол на инкриминираната дата, време и място процесния тов.автомобил. Тази версия съдът възприе за оборена на базата на проведеното от обвинението доказване на извършеното престъпление и авторството му в лицето на подсъдимия. Обвинението, за което подсъдимият А.А. бе признат за виновен, се доказва от възприетите за обективни, последователни, недвусмислени, логични и детайлно изложени показания на свидетелите Х.,

С. и К, които са тримата полицейски служители /първите двама гранични полицаи на ГКПП-Лесово, а третия служител на РУ-Елхово/, възприели пряко и непосредствено местопроизшествието, позиционирането на тов.автомобил и състоянието и поведението на подс.А.А., предшествашо и съпътстващо проверката за употреба на алкохол с техническо средство, извършена на място. Първият от посочените трима свидетели - св.Н.Х., е очевидец на осъщественото около 22.30-23.00 часа на инкриминираната дата и място управление на тов.композиция от А.А., като същият напълно логично, последователно и обективно възведе възприетото от него движение на процесното МПС, описвайки го детайлно. Другите двама свидетели - св.С. и св.К са възприели впоследствие спряното вече процесно МПС като св.С. се е озовал на местопроизшествието в момента след настъпилото около 23.00 часа ПТП, допуснато от предприетото от подсъдимия с управлявания от него тов.автомобил движение на заден ход, вследствие на което е ударил паркиран зад това МПС, друг тов.автомобил с унгарска регистрация, като и двете МПС-та – участници в ПТП са били с неработещи двигатели, а водачите им са били извън автомобилите. Третият свидетел К е мл.автоконтрольор отзовал се на поисканото от св.С. чрез ОД съдействие и извършил на 25.11.2020г. около 00.29 часа на местопроизшествието, проверка на подс.А.А. за наличие на алкохол в издишвания от подсъдимия въздух с техническо средство, констатирал със същото наличие на алкохол от 1,48 на хиляда, съставил на място АУАН серия АА №*** от 25.11.2020 година и издал талон за изследване №***/25.11.2020г., които документи са били разяснени от свидетеля К и преведени от осигурено от св.С. като преводач неустановено поименно лице - шофьор на др.товарен автомобил, който владеел и двата езика. Показанията на посочените свидетели кореспондират както помежду си, така и с писмените източници - АУАН серия АА №*** от 25.11.2020 година, талон за изследване №***/25.11.2020г., Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от 25.11.2020г., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 20-0261-000138/25.11.2020 година, списък от 23.09.2020г., представен от ГД“Национална полиция“ при МВР, както бе посочено и обсъдено по-горе в изложената фактология. Освен това не са налице по делото данни свидетелите Х., С. и К, да са действали пристрастно въпросната вечер и да са имали какъвто и да е мотив да набедят подс. А.А. в престъпление, което той не е извършвал. Не са налице и индиции същите по време на изпълнение на служебните си задължения да са действали недобросъвестно, а още повече да са превишили правата си, приписвайки на подсъдимия действия и поведение, които А.А. не е реализирал. Съдът даде вяра именно на показанията на свидетелите Х., С. и К, тъй като същите детайлно и в хронологична последователност възвеждат фактологията по случилото се за времето от около 22.30 часа на 24.11.2020г. до 02.00 часа на 25.11.2020г., като възпроизведеното от тях е пряко относимо към времето, мястото и изпълнителното деяние и по недвусмислен начин очертава обективните признаци на вмененото на подс. А.А. престъпление. Нещо повече показанията на тези именно трима свидетели са и във взаимна връзка и зависимост с останалите, приобщени доказателства и доказателствени средства, посочени в изложената по-горе фактическа обстановка, като всички в съвкупност изясняват механизма на извършеното и очертават по недвусмислен начин обективните елементи от състава на вмененото на подсъдимия престъпление.

За изолирана като непочиваща на установената фактология по случилото се и напълно в естеството на защитна версия, се възприе тезата на подсъдимия, заявена в обясненията му, дадени в хода на БП като обвиняемо лице и поддържана от защитника му в хода на устните прения, че подсъдимият не е разбирал извършените спрямо него действия на местопроизшествието преди и след последвалата проверка с техническо средство, както и при последвалото отвеждане във ФСМП-Елхово за вземане на кръвна проба, тъй като никой на разбираем за А.А. език не му е обяснил и разяснил какво се случва. И тримата разпитани по делото свидетели – Х., С. и К са категорични в показанията си, че не знаят и не владеят турски език, с изключение на св.Х., който заяви, че във връзка с изпълнение на служебните

му задължения на пункт „Граничен контрол“ владее на турски език думи и изрази, които му позволяват да извърши проверка на документите на турски граждани, преминаващи контрол през пункта. Но и тримата свидетели категорично заявиха, че е било ползвано лице като преводач, което св.С. сочи, че е осигурил и го посочва като шофьор на друг тов.автомобил, който му е заявил, че владее български и турски език. Нито един от тримата полицаи не е възприел А.А. да не е разбирал какво му се говори на български език и му се превежда на турски език. И тримата разпитани по делото свидетели – полицейски служители отричат да са възприели изявление на подсъдимия или каквато и да е реакция или поведение от негова страна, навяващо на извод, че същият не е разбирал какво се случва. Доколко въпросното лице, осъществило превода от български на турски и обратно, е владеело двата езика, е обстоятелство, което на този предварителен етап, предшестващ образуването на наказателното производство, разследващият орган, както и полицейските служители нямат задължение да изследват. Индиция, че подсъдимият А. е разбирал и съзнавал последиците от извършената спрямо него от страна на полицейските органи проверка за употреба на алкохол с техническо средство, е фактът, че първоначално на място при съставянето на АУАН същият е отказал да представи СУ на МПС, което се е намирало у него. Не без значение е и обстоятелството, сочено от него в обясненията му, че не за първи път преминава през ГКПП-Лесово и то като шофьор, извършващ превоз с тов.автомобил. Показанията на св.К и отразените в приложения по БП Протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози от 25.11.2020г., съставен от медицинското лице, като дадени от самия А.А. сведения и отказ на същия да се подложи на медицинско изследване, оборват защитната позиция на подсъдимия, че както по време на проверката на местопроизшествието, така и впоследствие при медицинското изследване, същият не е разбирал какво се случва.

Установяване употребата на алкохол или друго упойващо вещество се извършва посредством използване на съответни технически средства и/или чрез медицински и лабораторни изследвания. В настоящия случай това е сторено по реда на Наредба №1 от 19.07.2017 година за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози посредством техническо средство Алкотест „Дрегер 7510“, с инв.№ ARNA-0198. Предвид установената с техническото средство концентрация на алкохол– 1.48 промила, на водача е съставен АУАН серия АА №*** от 25.11.2020 година и е издаден талон за изследване №***/25.11.2020г. В АУАН, в съответствие с изискванията на Наредбата, са вписани начина на извършване на проверката, вида, модела, фабричния номер и показанията на техническото средство. Показанията на техническото средство са вписани и в талона за изследване. В талона за изследване са вписани изискуемите се по чл. 6, ал.6 от Наредбата данни. Отказът на подс.А. да попълни, подпише и да получи талона за изследване съобразно чл.6 ал.8 от Наредбата е установен с подписа на поименно посочен свидетел, след като се установи, че процедурата му е била разяснена чрез ползваното като преводач неустановено поименно лице, владеещо турски и български език. Макар и така удостовереният отказ на подс.А. да подпише и да получи талона за изследване, да не е налагало по смисъла на чл.6 ал.9 от Наредбата същият да бъде отвеждан за медицинско изследване, св.К го е съпроводил до мястото за извършване на медицинско изследване – ФСМП – гр. Елхово, където той е отказал да бъде изследван. Или съдът прие, че в настоящия случай, съгласно разпоредбата на чл.6, ал. 9 от Наредбата, употребата на алкохол е установена въз основа на показанията на техническото средство - Алкотест „Дрегер 7510“, с инв.№ ARNA-0198, а именно 1,48 на хиляда.

Съдът прие, че подсъдимият А.А. /А.А./, е извършил престъпното деяние при пряк умисъл като форма на вината, по смисъла на чл. 11, ал. 2 НК, тъй като е съзнавал общественонеопасния характер на своето деяние - управление на моторно превозно средство след употреба на алкохол. На първо място следва да се посочи, че престъплението по чл.

343б ал.1 от НК е формално, поради което за неговата съставомерност не се изисква настъпването на някакъв престъпен резултат, който да е обхванат от умисъла на дееца. Достатъчно е последният да е формирал съзнание относно всички елементи от състава на престъплението и за обективните свойства на деянието, т.е. по какъв начин деянието въздейства върху действителността и я изменя. От събраните доказателствени материали по категоричен начин се установи, че подсъдимият А.А. е управлявал процесното МПС – влакч, марка „Рено“ с рег. № *** с прикачено полуремарке с рег. № *** на инкриминираната дата и време – на 24.11.2020г. около 23.00 часа, като този факт е бил отразен в неговото съзнание. Подсъдимият е имал познание за обективните елементи от състава на своето деяние като се има предвид и факта, че е водач на МПС и че упражнява професионално тази дейност като шофьор, извършващ и международни превози. Следователно всички елементи от състава на престъплението са били отразени в съзнанието на подсъдимия, но въпреки това той е пристъпил към осъществяване на деянието. По тези съображения настоящият съдебен състав намери, че деянието е извършено виновно от подсъдимия и възприе за защитна и несъотнесима версията възведена от защитника му в хода на устните прения, че употребата на алкохол от страна на А. е била след като автомобилът му е бил в покой, отклонен от трасето „Вход тов.автомобили“.

Предвид изложеното, съдът призна подсъдимият А.А. /А.А./,гражданин на Република Турция, за виновен в извършването на престъпление по чл.343б ал.1 от НК.

Причините за извършването на деянието, съдът намира в ниската правна култура на дееца, в незачитането и в нежеланието му да спазва правилата за безопасност на движението по пътищата.

За извършеното от подс.А.А. престъпно деяние Наказателният закон предвижда кумулативно наказание - лишаване от свобода от една до три години и глоба от двеста до хиляда лева.

При определяне вида и размера на наказанието на подс.А.А. за вмененото му престъпление по чл.343б ал.1 от НК, в извършване на което бе признат за виновен, съдът като отегчаващо отговорността обстоятелство взе предвид обществената опасност на деянието и факта, че подсъдимият работи и упражнява трудова дейност именно като водач на МПС и то извършващ международни превози. Това сочи на липса на респект, както към законите в страната, така и към правилата за безопасност на движението по пътищата. Като смекчаващи отговорността обстоятелства съдът отчете липсата на данни за извършени други нарушения на правилата за безопасност на движението по пътищата и фактът, че същият е трудово ангажиран, частичното признание във виновност и чистото съдебно минало на подсъдимия. При възприетите фактически констатации, и при наличие на многобройни смекчаващи вината обстоятелства, както и с оглед изпълнение на целите на наказанието, съобразно изискването на чл.36 от НК – да се поправи и превъзпита дееца към спазване на законите и добрите нрави, да се въздейства предупредително върху него и му се отнеме възможността да върши други престъпления и да се въздейства възпитателно и предупредително върху другите членове на обществото, съдът определи на подсъдимия при условията на чл.55 ал.1 т.1 и ал.2 вр. с ал.1 т.1 от НК кумулативно предвиденото в престъпния състав на чл.343б ал.1 от НК наказание под най-ниския предвиден минимален размер, а именно – **лишаване от свобода за срок от ПЕТ МЕСЕЦА и глоба в полза на Държавата в размер на 100.00 /сто/ лева.**

Относно прилагането на разпоредбата на чл.66 ал.1 вр.с чл.69 ал.1 от НК: Съдът прецени, че са налице предвидените в посочената разпоредба условия за прилагането на този вид /условно/ осъждане спрямо подс.А.А. за деянието по чл.343б ал.1 от НК, в

извършването на което бе признат за виновен. А именно: подсъдимият към датата на извършване на инкриминираното престъпно деяние не е бил осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, наложеното на подсъдимия наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца е от вида, за който е допустимо отлагането на изтърпяването му /лишаване от свобода/ и същото е в рамките до три години. Съдът намери, че за поправянето и превъзпитанието на подсъдимия и за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК, не е необходимо наложеното на А.А. наказание лишаване от свобода, да бъде изтърпяно ефективно, тъй като личността му не е с висока степен на обществена опасност. Предвид на това на основание чл.66 ал.1 от НК, съдът отложи изпълнението на наложеното на подсъдимия А.А. наказание лишаване от свобода за срок от 5 месеца, за изпитателен срок от **ТРИ години, считано от датата на влизане на присъдата в сила.**

Анализирайки поведението на подс.А.А. досежно инкриминирания случай, като водач на МПС, управляващ след употреба на алкохол и несъобразяване с правилата за безопасност на движението по пътищата, досежно предвиденото в разпоредбата на чл.343г вр.с чл.37 т.7 от НК наказание лишаване от право на управление на МПС, съдът сче, че в конкретния случай следва А.А. да бъде лишен от право да управлява МПС за срок от ЕДНА ГОДИНА.

Съдът сче, че така определените на подсъдимия А.А. наказания съответстват на тежестта на деянието и степента на обществената опасност на дееца и са справедлив отговор за извършеното от него престъпление, като прие, че с така наложените наказания биха се постигнали целите на генералната и специалната первенция, визирани в разпоредбата на чл.36 от НК и същите .

Разноски: По делото са направени във фазата на БП разноски за преводач в размер на 52.50 лева, за които съдът постанови на основание чл.189, ал.2 от НПК **ДА ОСТАНАТ** за сметка на органа на досъдебното производство.

Воден от гореизложеното съдът постанови присъдата си.

Председател на състав:

/М. Кирова/